

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale IV Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: prot. sąd. M. W.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2013 r. sprawy **J. M. (1)** obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 51 § 1kw, na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego od wyroku Sądu Rejonowego w Chodzieży z dnia 1 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt IIW 13/15

I. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania odwoławczego w kwocie 50 zł i wymierza opłatę za II instancję w kwocie 30 zł.

L. M.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Chodzieży wyrokiem z dnia 1.04.2015r. wydanym w sprawie IIW 13/15 uznał J. M. (2) za winnego tego, że w dniu 11.09.2014r w C. zakłócił porządek publiczny w ten sposób, że na drodze wewnętrznej w ciągu pieszo - jezdny oznaczonym jako KX – 1 swoją osobą uniemożliwił przejazd samochodowi marki M. o nr rej (...), którym kierował P. S., tj. wykroczenia z art. 51§ 1kw i za ten czyn wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 zł.

Z wyrokiem tym nie zgodził się obwiniony składając apelację. Obwiniony J. M. (2) zaskarżył wyrok w całości wnosząc o jego zmianę i uniewinnienie go, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Podstawą apelacji są zarzuty dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych. (k.206-208 akt)

Sąd odwoławczy zważył co następuje;

Apelacja obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy rozpoznając przedmiotową sprawę prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonał logicznej oceny zebranego materiału dowodowego i w konsekwencji wydał trafne rozstrzygnięcie. Pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku precyzyjnie wskazuje jakie okoliczności Sąd ustalił, jakie dowody przyjął za podstawę swojego rozstrzygnięcia i dlaczego odmówił dania wiary dowodom przeciwnym. Uzasadnienie to przedstawia również w sposób pełny ocenę prawną przypisanego zachowania obwinionego.

Słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że pomiędzy obwinionym J. M. (3) a pokrzywdzonym P. S. istnieje spór, którego podłożem jest to, że P. S. przejeżdża swoimi samochodami drogą znajdującą się przy posesji obwinionego. Rację ma Sąd Rejonowy, że nie ma racjonalnych przesłanek aby zakwestionować dokument w postaci pisma Burmistrza Miasta C. z dnia 4.03.2015r z którego jednoznacznie wynika jakiego rodzaju drogą jest sporna droga, w tym że według obecnie obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi ona teren komunikacji – dojazd i przejście pieszo-jezdne. Analiza treści tego dokumentu prowadzi do wniosku, że wszelkie zachowania obwinionego mające na celu uniemożliwienie przejazdu samochodom do posesji pokrzywdzonego są pozbawione podstawy prawnej. Apelujący nie

zakwestionował w sposób wiarygodny tego dokumentu. Trudno za jego podważenie przyjąć gołosłowne twierdzenia obwinionego o niekompetencji urzędnika, który wystawił ten dokument.

Sąd Rejonowy w swoim uzasadnieniu precyzyjnie wskazał dlaczego do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie jest konieczne dopuszczanie dowodu z opinii biegłego, którego powołanie wnioskuje obwiniony. Rozumowanie to Sąd odwoławczy w pełni podziela. Jak zresztą ocenę pozostałych dowodów dokonał przez Sąd Rejonowy.

Twierdzenia obwinionego w których zarzuca przesłuchanym w sprawie w charakterze świadków policjantom kłamstwo, urzędnikom niekompetencję a Sądowi I instancji naruszenie jego prawa do obrony, należy jedynie traktować jako jego subiektywne odczucia, nie mające potwierdzenia w realiach przedmiotowej sprawy.

Tak jak wskazano powyżej Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny prawnej zachowania obwinionego i orzekł sprawiedliwą odpłatę prawną za przypisane mu zachowanie.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, obciążając obwinionego kosztami postępowania odwoławczego i wymierzając mu stosowną opłatę.

SSO Leszek Matuszewski